

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

جمعه ۰۶ اگست ۲۰۲۱

فریده نوری

افغانستان

هند از بازگشتِ پر قدرت، و قوی دوباره طالبان

نگران است

منبع: اخبار لو ماند (Le Monde)

خبرنگار: گییوم دُلّه کُروه (Guillaume delacroix)

تاریخ: ۵ اگست ۲۰۲۱

مترجم: فریده نوری

دهلی نو پرسونل سه قونسلگری شان را در افغانستان تخلیه کردند

اما حکومت مودی (Modi) از راه حل دیپلماتیک دفاع می کند

از مرگ عکاس، دانش صدیقی در افغانستان هیجان و تأسف هنوز هم در هند دوام دارد. عکاس و خبرنگار، هندی الاصل دهلی نو که ۳۸ سال عمر داشت و در سال ۲۰۱۸ میلادی جایزه پولیتزر (Pulitzer) را به دست آورد، به تاریخ شانزدهم جولای با زیر پوش قرار دادن جنگ و درگیری بین شورشیان و قوای امنیتی افغان در نزدیک پوسته سرحدی سپین بولدک بالای سرک که قندهار را به شهر کویته پاکستان وصل می کند، توسط شورشیان طالب به قتل رسید.

به روز دوشنبه دوم اگست کابل تایمز، با تأیید از نیویارک تایمز که دو روز قبل نشر شده بود، و قرار آن گزارش ها جسد دانش صدیقی که «شدیداً صدمه دیده بود»، دوازده ساعت بعد از کشته شدنش به صلیب سرخ تسلیم داده شد.

قرار گزارش کابل تایمز که بالای منابع رسمی هندی و افغان اتکاء می کند، در جسد دانش صدیقی «دوازده ضرب گلوله» و همچنان « نشان ها و نقش تایر های موتر بالای روی و قفسه سینه اش»

دیده می شد. این بد رفتاری بعد از مرگ ممکن است ارتباط به هندوستانی بودنش داشته باشد، به دلیل حمایت همیشه هند از رژیم کابل، به این طریق طالبان یک پیغام روشن و خصمانه به آدرس دهلی نو فرستادند.

اگر رئیس جمهور افغانستان و رئیس جمهور امریکا، اشرف غنی و جو بایدن و همچنان سکرتر جنرال ملل متحد انتونیو گوتیرس (Antonio Guterres) در محضر عام اندوه عمیق شان را از به قتل رساندن خبرنگار اظهار داشتند، اما صدراعظم هند، نراندرا مودی (Narendra Modi) خاموشی اختیار نمود که در کشورش خاموشی وی را «گوش خراش یا کر کننده»، «ناگوار و مصیبت بار» قضاوت نمودند. به اندازه که برای این خاموشی سوال پیدا شد، و دلیل این خاموشی را به این نسبت دادند که آیا خاموشی صدراعظم هند به خاطر مسلمان بودن دانش صدیقی بود؟ و یا این که به دلیل نشان دادن کلیشه ها از فاجعه مصیبت بار ناشی از مرض کووید - ۱۹ (covid-19) در بهار، که دولت مودی را مسؤل آن دانستند؟

«اثر گذاری مغرضانه»

در این هنگامی که طالبان کنترل شان را در قلمرو افغانستان وسعت می دهند، افغانستان در قلب نگرانی های فعلی دیپلوماسی هندی ها قرار دارد، به روز سه شنبه تاریخ سوم جولای، یک حمله توسط یک موتر بمب گذاری شده اقامتگاه وزیر دفاع در قلب کابل را هدف گرفت که باعث کشته شدن چهار نفر و زخمی شدن در حدود بیست نفر گردید.

خروج اردوی امریکایی ها، رقابت های کهنه یی که هند و پاکستان را در مقابل هم قرار داده است، بیدار نمود، بالای قلمرو یک کشوری که در آن جا اسلامیت ها برای منافع جیوپولیتیک به ارتباط مواد سوخت آسیایی مرکزی در مشاجره هستند.

بعد از سقوط رژیم طالبان در سال ۲۰۰۱ میلادی، دهلی نو چهار نمایندگی دیپلوماتیک یا قونسلگری ، در جلال آباد، هرات، قندهار و مزار شریف باز نمود. در بهار ۲۰۲۰ میلادی، پرسونل دیپلوماتیک دو نمایندگی، جلال آباد و قندهار تخلیه شدند و در شروع جولای به دلایل امنیتی سومی نیز تخلیه گردید.

به مناسبت دیدار وزیر امور خارجه امریکا انتونی بلینگن (Antony Blinken) به تاریخ ۲۸ جولای ، وزیر خارجه هند، سوبراهمنیم جیشنکر (Subrahmanyam Jaishankar) از این که بعضی ها بر علیه «استقلال و حاکمیت» افغانستان بازی می کنند، انتقاد نمود. و اشاره اش به

پاکستان بود، و متیقن بود که ملیشه های تحریک اسلامیت لشکر طیبه و جهش محمدی در پهلوی طالبان می جنگند.

از طرف پاکستانی ها، جنرال بجوا (Bajwa) نیز راه حل دیپلماتیک را برای افغانستان پیشنهاد نمود، از ترس این که دوباره به قدرت رسیدن شورشیان افغان در کابل، باعث دادن انرژی برای آن تشکیل طالبان پاکستانی خواهد شد که استقلال مناطق قبایلی خیبر پختون خواه در شمال غرب پاکستان هم سرحد با افغانستان را تقاضا می کنند.

یک برگشت اسفبار به عقب:

هند نیز مانند واشنگتن و دیگر ممالک غربی به مذاکرت صلح دوحه که در ماه سپتامبر ۲۰۲۰ بین دولت افغانستان و طالبان ایجاد گردید، باور دارد.

قرار گفته های راجا موهن (Raja Mohan) رئیس انستیتوت مطالعات آسیای جنوبی در پوهنتون سنگاپور:

«دولت مودی فکر می کند که هنوز هم یک فرصت قابل ملاحظه برای یک عمل دیپلماتیکی و سیاسی موجود است که اجازه خواهد داد تا طالبان را مجبور به مراعات نمودن اعتدال نموده، تا طالبان بتوانند یک توافق معقول و منطقی با کابل دریافت نمایند».

این اخیر الذکر می گوید که دهلی نو که بر ضد گفتگو با اسلامیت ها بود، در این اواخر تصمیم گرفت تا به حمایت قطر با طالبان ارتباط برقرار نماید.

نیانیمه باسو (Nayanima Basu) متخصص دیپلوماسی هند در سایت معلومات The Print تأیید می کند «هند مطمئن است که کابل به دست طالبان نخواهد افتاد».

و علاوه می نماید که با آن هم قرار ارزیابی دولت مودی: «وقتی شورشیان شروع به حملات بالای مراکز شهر ها نمایند، اوضاع امنیتی که در داخل افغانستان در جریان است، در ظرف دو و یا سه ماه آینده زیادتر خراب می شود».

سفیر هند مقیم کابل در سال های ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۵ میلادی، ویوک کتجو (Vivek Katju) می گوید که «برای هند مشکل است که فعلاً بالای اوضاع افغانستان و پروسه صلح تأثیر قابل ملاحظه داشته باشد، به دلیل حمایت و طرفداری متداوم که از بیست سال به این طرف با رئیس جمهور کرزی و اشرف غنی داشت».

قرار تحلیل های تعدادی زیاد رسانه های هندی، گرفتن دوباره قدرت در افغانستان توسط طالبان یک رجعت اسفناک به عقب، برای کشور غول پیکر آسیای جنوبی می باشد.

هند می گوید که وی در افغانستان سه میلیارد دالر برای ساختن زیر بنا ها سرمایه گذاری نموده است،
مخصوصاً از زمانی که یک قرارداد مشارکت ستراتیژیکی را در سال ۲۰۱۱ میلادی با افغانستان
امضاء نمود.

تجارت دوجانبه بین این دو کشور با وجودی که از نظر فزیکتی توسط پاکستان از هم جدا می باشند
، امروز یک و نیم میلیارد دالر در سال است.